

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

SUBSIDIES VAN HET R. A. LAANFONDS VOOR HET JAAR 1955

Het Remmert Adriaan Laanfonds, door wijlen de heer R. A. LAAN gesticht ter ondersteuning van onderzoekingen en publicaties, welke ten doel hebben de kennis van bouw en functie van het centrale zenuwstelsel te vermeerderen, zal gaarne aanvragen voor financiële steun in behandeling nemen.

De toe te kennen subsidies overschrijden gewoonlijk de f 500,— niet, en worden bij voorkeur gegeven *a.* ten behoeve van min of meer op zich zelf staande onderzoekingen of publicaties, of onderdelen daarvan, en *b.* als bijdrage voor een door de aanvrager grotendeels zelf gefinancierd onderzoek (publicatie).

Aanvragen moeten vóór 31 Januari 1955 bij ondergetekende worden ingediend.

's-Gravenhage, 10 November 1954

Dr. J. H. WESTERMANN,
secretaris-penningmeester van het R. A. Laanfonds,
p.a. Lange Voorhout 60, 's-Gravenhage
(Telefoon 01700 - 115721).

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

SLIJTAGE EN AFTAKELING

Vaak hoor ik van patiënten van middelbare of gevorderde leeftijd — zij zijn soms wel 20 jaar jonger dan ik — dat een arts, meestal als antwoord op de vraag, wat hun mankeert, hun heeft gezegd: „Het is slijtage”. De meeste van deze patiënten hadden arthrose van hun knie of knieën, of de arts meende tenminste, dat zij dat hadden. Onlangs behandelde ik een zeer intelligente en actieve man van 51 jaar met een nauwelijks waarneembaar kraken van zijn knie, tot wie zijn dokter had gezegd: „Dat is aftakeling”.

Het doel van dit ingezonden stukje is, mijn collega's te vragen, wrede woorden zoals slijtage en aftakeling, niet bij hun patiënten te bezigen voor een bij hen gevonden stoornis.

Overigens: de door deze woorden als ongeneeslijk gediagnostiseerde afwijkingen bleken vaak door een behandeling voor de patiënt niet meer storend te zijn.

Leiden, 27 October 1954

A. GANS

BERICHTEN

BUITENLAND

AFRIKA. — GELE KOORTS. De onderzoekingen betreffende gele koorts deden in de loop der jaren de epidemiologische voorstellingen, gewekt door de ontdekking van FINLAY en REED en zijn medewerkers, verouderen. Als achtergrond van de stedelijke gele koorts, een ziekte die zich verspreidt van mens tot mens door *Aedes aegypti*, ontdekte men de oerbos-gele koorts, een ziekte van dieren door andere muggen overgebracht.

In Afrika is de epidemiologie niet minder gecompliceerd. Behalve *Aedes aegypti* bezorgt, in een bepaalde streek, *Aedes simpsoni* de overbrenging van mens op mens. De oerbos-gele koorts handhaeft zich met *Aedes africanus* in apen. Het jongste *Bulletin* van de Wereldgezondheidsorganisatie (Deel 11, No. 3, 1954) bevat zes opstellen over het onderwerp.

BELGIË. — KENTEKEN VAN BLINDEN. De witte wandelstok is thans gereguleerd. Slechts na overlegging van een certificaat van een ophthalmoloog betreffende het gebrek aan gezichtsvermogen, ontvangt men verlof tot het gebruik van het kenteken der blinden.

Aangezien de witte wandelstok aan tal van bedelaars diende tot het opwekken van medelijden heeft men het gebruik aan wettelijke bepalingen onderworpen.

DUITSLAND. — FRISCHZELLEN. De belangstelling voor de Frischzellentherapie, naar het voorbeeld van NIEHANS, neemt in Duitsland nog toe. Men spuit dan bij lijdens aan allerhande